

Bo בַּ Go

Shemot/Exodus 10:1 – 13:16

This week we continue on with the final plagues against Egypt prior to the deliverance from captivity for the children of Israel. However, there is something that makes us uncomfortable about these scenarios. It concerns the hardening of Pharaoh's heart. Even before the first plague, יהוה had told Moshe:

Shemot 7:3 “*And I will harden Pharaoh's heart, and multiply My signs and My wonders in the land of Egypt. 4 “But Pharaoh will not heed you, so that I may lay My hand on Egypt and bring My armies and My people, the children of Israel, out of the land of Egypt by great judgments..”*

So did Pharaoh have any freedom in the decisions he made? Was יהוה the One who was responsible for the hardness of Pharaoh's heart? If he wasn't responsible, then why should he be found guilty?

We are informed after each of the first five plagues, that Pharaoh hardened his own heart. Here is what Torah has to say about Pharaoh after the first couple plagues:

Shemot 7:22 *Then the magicians of Egypt did so with their enchantments; and Pharaoh's heart grew hard, and he did not heed them, as יהוה had said. 23 And Pharaoh turned and went into his house. Neither was his heart moved by this.*

Shemot 8:19 *Then the magicians said to Pharaoh, “This is the finger of Elohim.” But Pharaoh's heart grew hard, and he did not heed them, just as יהוה had said.*

From the sixth plague on, his hard heartedness is attributed to יהוה. Here is a list of those in our parasha this week:

(Hail) **Shemot 10:1** *Now יהוה said to Moshe, “Go in to Pharaoh; for I have hardened his heart and the hearts of his servants, that I may show these signs of Mine before him,*

(Locusts) **Shemot 10:20** *But יהוה hardened Pharaoh's heart, and he did not let the children of Israel go.*

(Darkness) **Shemot 10:27** *But יהוה hardened Pharaoh's heart, and he would not let them go.*

(Firstborn) **Shemot 11:10** *So Moshe and Aharon did all these wonders before Pharaoh; and יהוה hardened Pharaoh's heart, and he did not let the children of Israel go out of his land.*

Bo בַּ Go

Shemot/Exodus 10:1 – 13:16

Deze week gaan wij verder met de beslissende plagen tegen Egypte voorafgaand aan de bevrijding voor de kinderen van Israël uit gevangenschap. Nochtans, is er iets dat ons over deze scenario's geen goed gevoel geeft. Het betreft het verharden van Farao's hart. Zelfs vóór de eerste plaag, had יהוה Moshe verteld:

Shemot 7:3 *En Ik zal het hart van Farao verharden en Mijn tekens en Mijn wonderen vermenigvuldigen in het land van Egypte. 4 Maar Farao zal aan u geen aandacht besteden, zodat Ik Mijn hand op Egypte kan leggen en door grote oorden Mijn legers en Mijn volk, de kinderen van Israël, uit het land van Egypte brengen.*

Had Farao dus enige vrijheid in de besluiten die hij nam? Was יהוה Degene die verantwoordelijk was voor de hardheid van Farao's hart? Als hij niet verantwoordelijk was, waarom zou hij dan schuldig moeten worden gevonden?

Wij worden na elk van de eerste vijf plagen geïnformeerd dat Farao zijn eigen hart verhardde. Hier is wat Torah over Farao na de eerste paar plagen te zeggen heeft:

Shemot 7:22 *Toen deden de tovenaars van Egypte zo met hun toverijen; en Farao's hart verharde, en hij besteedde geen aandacht aan hen, zoals יהוה had gezegd. 23 En Farao keerde zich om en ging zijn huis binnen. Ook zijn hart werd hierdoor niet bewogen.*

Shemot 8:19 *Toen zeiden de tovenaars tot Farao: “Dit is de vinger van Elohim.” Maar Farao's hart verharde, en hij besteedde aan hen geen aandacht, precies zoals יהוה had gezegd.*

Vanaf de zesde plaag, wordt zijn verharding aan יהוה toegeschreven. Hier is een lijst van de verhardingen in onze parasha van deze week:

(Hagel) **Shemot 10:1** *Nu zei יהוה tot Moshe: “Gaat binnen bij Farao; want Ik heb zijn hart en de harten van zijn dienaars verhard, opdat Ik deze tekens van Mijn vóór hem kan tonen,*

(Sprinkhanen) **Shemot 10:20** *Maar יהוה verharde Farao's hart, en hij liet de kinderen van Israël niet gaan.*

(Duisternis) **Shemot 10:27** *Maar יהוה verharde Farao's hart, en hij zou hen niet laten gaan.*

(Eerstgeboren) **Shemot 11:10** *Aldus deden Moshe en Aharon al deze wonderen vóór Farao; en יהוה verharde Farao's hart, en hij liet de kinderen van Israël zijn land niet verlaten.*

There are many explanations given for why יהוה would have hardened Pharaoh's heart during these last plagues. Rashi taught that the hardening of Pharaoh's heart in the last five plagues was a form of punishment for the first five when it was Pharaoh's own stubbornness that led him to refuse to let the people go. On the other hand, the Rambam interpreted יהוה's hardening of Pharaoh's heart to mean that "repentance was withheld from him, and the liberty to turn from his wickedness was not accorded to him."

But there is another possible understanding, יהוה hardened Pharaoh's heart precisely to RESTORE his free will. I know that seems kind of odd at first, but listen to the logic. After the first five plagues which had brought devastation to the land, Pharaoh was under overwhelming pressure to let the people go. Now if he had yielded to that pressure, he would not have been making a decision from his own will, but instead would be giving in to the pressure. Therefore, יהוה toughened and strengthened his heart so that he was free to make his own decision. This should be very easy to understand in light of the situation that has happened in Gaza. HAMAS is not supported by all of the residents in that land. There are many Arabs who desired for HAMAS to STOP firing rockets at Israel, so that they might live in peace. These dictators impoverished their own people while building up stockpiles of weapons to subdue Israel, the nation they loathed. They became oblivious to the suffering of their own. NOTHING would deter HAMAS. Did the Almighty strengthen and toughen the hearts of these HAMAS militants so that His purposes might be fulfilled? There have been many positive things to come out of the war. Here is a quote from Boaz Dreyer, Israeli living nearby to Gaza, as he gives an analysis of the recent conflict in Gaza:

"The expectation of every Israeli was that at the start of the ground offensive our casualties would sky rocket, as they did in the second Lebanon War, but they did not! I started asking myself why it is that our Nation, chosen by the Creator to be the Light to the world, and apparently not doing such a good job of our calling at all, are being protected in such a Divine way. The answer I found in the six words of probably one of the best known Scriptures in the world "Shema Israel, Adonai Elohenu, Adonai Echad." In English "Hear Israel, Adonai is our Elohim, Adonai is One." This was the Scripture that Messiah used to answer when in the Gospel of Mark He was asked about the greatest of all the commandments.

There are mobile tent synagogues all over the Gaza Strip. Three times a day men are praying, calling out to their Creator and Savior. When a soldier calls out in prayer this most powerful declaration, who or what can come against him? Nothing, he has the Elohim of Abraham, Isaac and Jacob going before him! We are seeing all the words of the Psalms and the Prophets coming true before our very eyes. Rina and I have felt for a long time that

Er zijn veel verklaringen gegeven voor de reden dat יהוה Farao's hart tijdens deze laatste plagen zou verhard hebben. Rashi onderwees dat het verharden van Farao's hart in de laatste vijf plagen een vorm van straf was voor eerste vijf toen het Farao's eigen koppigheid was die hem ertoe bracht te weigeren het volk te laten gaan. Enerzijds interpreteerde de Rambam יהוה's verharden van Farao's hart betekende dat "berouw bij hem werd belet, en de vrijheid om van zijn verdorvenheid te bekeren werd hem niet toegestaan."

Maar er is een ander mogelijk verstaan, יהוה verharde Farao's hart precies om zijn vrije wil TE HERSTELLEN. Ik weet die dit op het eerste zicht raar lijkt, maar luister naar de logica. Na de eerste vijf plagen die verwoesting aan het land hadden gebracht, stond Farao onder ontzagwekkende druk om het volk te laten gaan. Nu als hij aan die druk had toegegeven, zou hij geen besluit vanuit zijn eigen wil genomen hebben, maar in plaats daarvan onder druk opgegeven hebben. Daarom verharde en versterkt יהוה zijn hart zodat hij vrij was zijn eigen besluit te nemen. Dit zou in het licht van de situatie die in Gaza is gebeurd, zeer gemakkelijk te begrijpen moeten zijn. HAMAS wordt niet door alle ingezetenen in dat land gesteund. Er zijn veel Arabieren die wensten dat HAMAS zou STOPPEN met raketten af te vuren naar Israël, zodat zij in vrede zouden kunnen leven. Deze dictators verarmden hun eigen volk terwijl zij voorraden wapens opbouwen om Israël te onderwerpen, de natie waarvan zij walgen. Zij verloren het lijden van de hunnen uit het oog. NIETS zou HAMAS afschrikken. Versterkte en verhardde de Almachtige de harten van deze HAMAS militanten zodat Zijn doelen zouden kunnen worden vervuld? Er zijn vele positieve dingen uit de oorlog voortgekomen. Hier is een citaat van Boaz Dreyer, Israëliër die dichtbij Gaza leeft, zoals hij een analyse van het recente conflict in Gaza geeft:

De verwachting van elke Israëliër was dat bij het begin van het grondoffensief onze slachtoffers met hopen zouden vallen, zoals in de tweede Libanon oorlog, maar dat gebeurde niet! Ik begon ma af te vragen waarom onze Natie, die door de Schepper is gekozen om het Licht voor de wereld te zijn, en blijkbaar haar roeping helemaal niet goed vervult, op zulk een Goddelijke manier wordt beschermd. Het antwoord vond ik in de zes woorden van waarschijnlijk één van bekendste Schriftteksten in de wereld: "Shema Israël, Adonai Elohenu, Adonai Echad." In het Nederlands "Hoor Israël, Adonai is onze Elohim, Adonai is Eén." Dit was de Schrifttekst in het Evangelie van Marcus die Messiah gebruikte om te antwoorden toen Hij over het grootste van alle geboden werd gevraagd.

Er zijn mobiele tentsynagogen over de ganse Gazastreek. Drie keer per dag bidden de mensen, uitroepend tot hun Schepper en Redder. Wanneer een militair in gebed deze krachtigste verklaring uitroept, wie of wat kan hem tegenstaan? Niets, heeft hij de Elohim van Abraham, Isaac en Jacob vóór hem gaand! Wij zien alle woorden van de Psalmen en de Profeten vóór onze eigen ogen gebeuren. Rina en ik hebben lange tijd de indruk gehad dat de Vader een

the Father is doing a new thing. I was never quite sure what it was but now I am. The young and not so young men of Israel are returning in vast numbers. We call it 'teshuva' repentance. A heart cry, when one comes to the proportional reality of the way things were intended to be. I believe we are seeing the prophecy of Joel (read through it again, it is short and powerful) being fulfilled before our eyes. This is a great day and we should all rejoice. I truly believe that the 'tikkun' (repair) of the Nation of Israel has begun."

Baruch HaShem!!

Okay, back to the hardening of Pharaoh's heart. Pharaoh's intentions had taken hold of him and were about to take him and his people down. Evil has two faces. The first is what it does to its victim. The second is turned inward and traps the perpetrator in its own mesh. At first the evil impulse is as thin as a spider's web, but in the end it becomes as thick as a heavy rope. Slowly Pharaoh lost his own freedom and became a slave to his own sin. Rav Sha'ul (Paul) describes the positive choice that we have, a choice that the Pharaoh did NOT make:

***Romans 6:19** I put this in human terms because you are weak in your natural selves. Just as you used to offer the parts of your body in slavery to impurity and to ever-increasing wickedness, so now offer them in slavery to righteousness leading to holiness. 20 When you were slaves to sin, you were free from the control of righteousness. 21 What benefit did you reap at that time from the things you are now ashamed of? Those things result in death! 22 But now that you have been set free from sin and have become slaves to Adonai, the benefit you reap leads to holiness, and the result is eternal life. 23 For the wages of sin is death, but the gift of Yah is eternal life in Yeshua the Messiah, our Adonai.*

Pharaoh was born free but became a slave to sin. Moshe was born into a nation of slaves and ended up leading them out of slavery and into freedom. Freedom is a gift:

***Galatians 5:1** It is for freedom that Messiah has set us free. Stand firm, then, and do not let yourselves be burdened again by a yoke of slavery.*

Messiah set us free to be able to serve Him in righteousness... just like He delivered the Israelites that they might be free to serve Him through the ways of the Torah. It was NEVER the Torah that was a yoke of slavery. The book of Romans correctly defines the yoke of slavery as sin and unrighteousness.

Now it is easy for us to be condemning of terrorist groups such as HAMAS, or leaders like Hitler and Stalin. How-

nieuw ding doet. Ik was nooit helemaal zeker van wat het was maar nu wel. De jonge en niet zo jonge mensen van Israël keren in enorme aantallen terug. Wij noemen het 'teshuva' berouw. Een hartenkreet, wanneer men tot de normale werkelijkheid komt van de wijze zoals de dingen bedoeld waren. Ik geloof dat wij de profetie van Joël (lees ze opnieuw; ze is kort en krachtig) vervuld zien worden vóór onze ogen. Dit is een grote dag en wij zouden ons allen moeten verheugen. Ik geloof echt dat het 'tikkun' (herstel) van de Natie van Israël begonnen is.

Baruch HaShem!!

O.k., terug naar het verharden van Farao's hart. Farao's bedoelingen hadden hem in de greep en stonden op het punt hem en zijn volk neer te halen. Het kwaad heeft twee gezichten. Het eerste is wat het aan zijn slachtoffer doet. Het tweede is naar binnen gericht en sluit de dader op in zijn eigen netwerk. Eerst is het boze impuls zo dun als het web van een spin, maar uiteindelijk wordt het zo dik als een zware koord. Langzaam verloor Farao zijn eigen vrijheid en werd een slaaf van zijn eigen zonde. Rav Sha'ul (Paul) beschrijft de positieve keus die wij hebben, een keus die de Farao NIET maakte:

***Rom. 6:19** Ik stel het in menselijke bewoordingen omdat u in uw natuurlijke wezen zwak bent. Net zoals u gewoon was de delen van uw lichaam in slavernij aan onzuiverheid en steeds grotere verdorvenheid aan te bieden, bied hen dus nu in de slavernij aan tot gerechtigheid die tot heiligheid leidt. 20 Toen u slaven aan zonde waart, was u vrij van de controle van gerechtigheid. 21 Wat voordeel oogstte u op dat ogenblik van de dingen waarvoor u nu beschaamd bent? Die dingen resulteerden in dood! 22 Maar nu u van zonde bent vrijgemaakt en slaven voor Adonai bent geworden, leiden de vruchten die u oogst tot heiligheid, en het resultaat is eeuwig leven. 23 Want de lonen van zonde is dood, maar de gift van Yah is eeuwige leven in Yeshua de Messiah, onze Adonai.*

Farao was vrij geboren maar werd een slaaf aan zonde. Moshe was geboren in een natie van slaven en eindigde met hen uit de slavernij in vrijheid te leiden. Vrijheid is een gave:

***Gal. 5:1** Het is voor vrijheid dat Messiah ons heeft vrijgemaakt. Zijt standvastig, en laat uzelf niet opnieuw door een juk van slavernij worden belast.*

Messiah maakt ons vrij om Hem in gerechtigheid te kunnen dienen... net zoals Hij de Israëlieten bevrijde opdat zij vrij zouden kunnen zijn om Hem met de manieren van Torah te dienen. Het was NOOIT de Torah die een juk van de slavernij was. Het boek Romeinen definieert correct het juk van slavernij als zonde en ongerechtigheid.

Nu is het gemakkelijk voor ons om veroordelend te zijn over terroristengroepen zoals HAMAS, of leiders zoals Hitler en

ever, the Pharaohs of this world do not have a monopoly on the “slavery of sin.” We must apply the concept of “freedom in righteousness” to ourselves so that we do not do damage to others around us because we can easily become a “slave to sin.”

The final three plagues that are in our parasha this week contain the common theme of “darkness”:

Shemot 10:14 *And the locusts went up over all the land of Egypt and rested on all the territory of Egypt. They were very severe; previously there had been no such locusts as they, nor shall there be such after them. 15 For they covered the face of the whole earth, so that the land was darkened*

Shemot 10:21 *Then יהוה said to Moshe, “Stretch out your hand toward heaven, that there may be darkness over the land of Egypt, darkness which may even be felt.” 22 So Moshe stretched out his hand toward heaven, and there was thick darkness in all the land of Egypt three days.*

Shemot 12:29 *And it came to pass at midnight that יהוה struck all the firstborn in the land of Egypt, from the firstborn of Pharaoh who sat on his throne to the firstborn of the captive who was in the dungeon, and all the firstborn of livestock.*

What is the significance of the emphasis on the darkness? To the Egyptians, their king was a living deity. Ra (רע) was a chief god of Egypt. He was the sun god, the god of light. Every day Ra rode the sunchariot across the sky. Pharaoh considered himself to be the son of this god. Ra (רע) is also the Hebrew word for “evil” and is found in our parasha:

Shemot 10:10 *Then he said to them, יהוה had better be with you when I let you and your little ones go! Beware, for evil (רע) is ahead of you.*

So the confrontation will be between the light of Egypt (רע) and the light of the Almighty! Rav Sha’ul also warns us that “light” is not always what we think:

2 Corinthians 11:14 *And no wonder! For Satan himself transforms himself into an angel of light.*

The plague of darkness was abnormal and miraculous. It was a “thick darkness” so oppressive that for three days no one could move about. In contrast, all the Israelites enjoyed light in their dwellings:

Shemot 10:23 *They did not see one another; nor did anyone rise from his place for three days. But all the children of Israel had light in their dwellings.*

Stalin. Nochtans, hebben de Farao’s van deze wereld geen monopolie op de “slavernij van zonde.” Wij moeten het concept “vrijheid in gerechtigheid” op onszelf toepassen zodat wij geen schade berokkenen aan anderen rondom ons omdat wij gemakkelijk een “slaaf van zonde” kunnen worden.

De laatste drie plagen die deze week in onze parasha voorkomen, hebben “duisternis” als gemeenschappelijke thema:

Shemot 10:14 *En de sprinkhanen kwamen op over heel het land van Egypte en rustten op heel het grondgebied van Egypte. Zij waren zeer streng; voordien waren er geen dergelijke sprinkhanen geweest als zij, noch zullen er zulke na hen zijn. 15 Want zij bedekten het oppervlak van de gehele aarde, zodat het land verdonkerd was.*

Shemot 10:21 *Toen zei יהוה tot Moshe: “Strek uw hand uit naar hemel, opdat er duisternis over het land van Egypte kan zijn, duisternis die zelfs kan gevoeld worden.” 22 Dus strekte Moshe zijn hand naar de hemel uit, en er was dikke duisternis in heel het land van Egypte, drie dagen.*

Shemot 12:29 *En het gebeurde te middernacht dat יהוה alle eerstgeborenen in het land van Egypte sloeg, van de eerstgeborene van Farao die op zijn troon zat tot de eerstgeborene van de gevangene die in de kerker was, en alle eerstgeborene van het vee.*

Wat is de betekenis van de nadruk op de duisternis? Voor de Egyptenaren, was hun koning levende godheid. Ra (רע) was een hoofdgod van Egypte. Hij was de zongod, de god van licht. Dagelijks bereed Ra de zonwagen langs de hemel. Farao zag zich de zoon van deze god. Ra (רע) is ook het Hebreeuwse woord voor “kwaad” en wordt in onze parasha gevonden:

Shemot 10:10 *Toen zei hij tot hen: יהוה had beter met u geweest toen ik u en uw kleinen liet gaan! Let op, want kwaad (רע) is voor uw aangezicht.*

Dus de confrontatie zal tussen het licht van Egypte (רע) en het licht van de Almighty zijn! Rav Sha’ul waarschuwt ons ook dat “licht” niet altijd is wat wij denken:

2 Kor. 11:14 *En geen wonder! Want Satan verandert zichzelf in een engel van licht.*

De plaag van duisternis was abnormaal en wonderbaar. Het was een “dikke duisternis” zo benauwend dat gedurende drie dagen niemand wat kon bewegen. Daarentegen genoten alle Israëlieten licht in hun woningen:

Shemot 10:23 *Zij zagen elkaar niet; noch stond iemand van zijn plaats op gedurende drie dagen. Maar alle kinderen van Israël hadden licht in hun woningen.*

Jewish Midrash points out that the light, like the darkness, was abnormal and miraculous. It does not say “in the land of Goshen,” but “in their dwellings,” to show that wherever a Hebrew went, light also went. The light shone from within not from without – not from the sun nor from torches. By inference, we conclude that the thick darkness – darkness that could be touched – arose not in the heavens but in the debased spiritual and moral condition of the Egyptians.

Still we are reminded in our parasha that darkness can also be the place of hope, the place where redemption is born. The Israelites were conceived in the darkness of bondage and delivered in the middle of יהוה's dark night. If we wish to grow from our experiences, then we must learn to embrace the liberating power of darkness. In Psalm 18:11, we are told that יהוה made darkness (choshek - חֹשֶׁק), which is the same word used for “darkness” in the plague of Shemot, to be His “secret place”:

Psalm 18:11 He made darkness (choshek - חֹשֶׁק) His secret place; His canopy around Him was dark waters And thick clouds of the skies.

Just a few months after the exodus, the Israelites would arrive at Mount Sinai where again they would encounter the thick darkness and discover that this is precisely where יהוה was to be found:

Devarim 4:11 “Then you came near and stood at the foot of the mountain, and the mountain burned with fire to the midst of heaven, with darkness (choshek - חֹשֶׁק), cloud, and thick darkness.”

Another encounter with the Almighty occurred in the darkness of night when a man seeking the Messiah asked questions concerning signs and redemption:

John 3:1 There was a man of the Pharisees named Nicodemus, a ruler of the Jews. 2 This man came to Yeshua by night and said to Him, “Rabbi, we know that You are a teacher come from Adonai; for no one can do these signs that You do unless Adonai is with him.”

And of course it was for the very reason of bringing light that Yeshua came into this world:

John 12:46 “I have come as a light into the world, that whoever believes in Me should not abide in darkness.”

As former residents of the “darkness,” we are called to walk in the “light”:

Ephesians 5:8 For you were once darkness, but now you are light in Adonai. Walk as children of light

De Joodse Midrash wijst erop dat het licht, zoals de duisternis, abnormaal en wonderbaar was. Er staat niet “in het land van Goshen”, maar “in hun woningen”, om aan te tonen dat eender waar een Hebreëër ging, ook het licht ging. Het licht scheen van binnenuit niet van buitenaf - niet van de zon noch van toortsen. Door gevolgtrekking, besluiten wij dat de dikke duisternis - duisternis die zou kunnen worden aangeraakt - niet in de hemelen ontstond maar in de verlaagde geestelijke en morele toestand van de Egyptenaren.

Toch worden wij in onze parasha eraan herinnerd dat duisternis ook de plaats van hoop kan zijn, de plaats waar verlossing wordt geboren. De Israëlieten werd gevat in de duisternis van slavernij en verlost in het midden van יהוה's donkere nacht. Als wij wensen te groeien vanuit onze ervaringen, dan moeten wij leren om de bevrijdende macht van duisternis te omhelzen. In Psalm 18:11, wordt ons verteld dat יהוה duisternis (choshek - חֹשֶׁק) maakte, hetzelfde woord dat voor “duisternis” in de plaag van Shemot wordt gebruikt, om Zijn “geheime plaats” te zijn:

Psalm 18:11 (NBG :12) Hij maakte duisternis (choshek - חֹשֶׁק) Zijn geheime plaats; Zijn luifel rond Hem waren donkere wateren en dikke wolken van de hemelen.

Slechts een paar maanden na de uittocht, zouden de Israëlieten bij de berg Sinai aankomen waar zij opnieuw de dikke duisternis zouden ontmoeten en ontdekken dat dit precies is waar יהוה gevonden moest worden:

Devarim 4:11 Toen kwam u naderbij en stond bij de voet van de berg, en de berg brandde met vuur tot het midden van de hemel, met duisternis (choshek - חֹשֶׁק) wolk, en dikke duisternis.

Er was een andere ontmoeting met de Almachtige in de duisternis van de nacht toen een man die de Messiah zocht, vragen betreffende tekens en loskopen stelde:

Joh. 3:1 Er was een man van de Farizeeën, Nicodemus genoemd, een overste van de Joden. 2 Deze man kwam 's nachts naar Yeshua en zei tot Hem: “Rabbi, wij weten dat U een van Adonai gekomen leraar bent; want niemand kan deze tekens doen die U doet tenzij Adonai met hem is.”

En natuurlijk ging het er eigenlijk om licht te brengen dat Yeshua in deze wereld kwam:

Joh. 12:46 Ik ben als een licht in de wereld gekomen, opdat wie in Mij gelooft niet in duisternis zou moeten vertoeven.

Als vroegere ingezetenen van de “duisternis,” zijn wij geroepen om in het “licht” te wandelen:

Ef. 5:8 Want u was eens duisternis, maar nu bent u licht in Adonai. Wandel als kinderen van licht

Moving on...the very first commandment given to the nation of Israel is the command concerning the setting apart of a calendar based upon the New Moon:

Shemot 12:2 “This month (chodesh - חֹדֶשׁ) shall be your beginning (roshe - ראשׁ) of months; it shall be the first month of the year to you.

Why is this commandment first? Why in the midst of the redemption of Israel, are we given a commandment concerning a new calendar? Egypt was a land where the calendar followed the sun. By switching the way time was figured, it was like telling the Israelites to have nothing more to do with the sun god, Ra. This new way of keeping the calendar according to the lunar cycles was emphasizing a new way of life that would stand in sharp contrast to life in Egypt. This first month of the year would symbolize freedom from bondage to the worldly ways. It was the month of redemption and every year it would point to יהוה's exodus.

Roshe Chodesh (ראשׁ חֹדֶשׁ) means “new moon.” Each Biblical month begins with the crescent shaped new moon. The root of the word chodesh is “chadash” (חָדַשׁ) which means “repair” or “renew.” After a night or two of complete darkness each month, the darkness will suddenly be illuminated by the moon's light. This is a time for like-minded believers to come together and “sound the shofar”:

Psalm 81:3 Blow the shofar at the time of the New Moon, At the full moon, on our solemn feast day.

The appearance of the moon is constantly changing. It is forever going through its phases, getting smaller and smaller, and then bigger and bigger. When it seems to have disappeared completely, there's a sudden turnaround and rebirth. The sages have found similarities between the Israelites and the moon. The moon ranges from being completely invisible to being fully visible. The Israelites have also had periods when their strength has been visible to all and periods when their presence has been eclipsed. Whereas the Holocaust represents the period of an invisible moon, with the creation of the State of Israel the moon became visible again. Periods of tragedy have always been followed by periods of glory.

The first day of the first month heads יהוה's lunar calendar and sets all of His feast days. It is interesting to note that many of the holidays – Pesach (Passover), Sukkot (Tabernacles), and Purim fall in the middle of the month when the moon is shining the brightest. If you are following the solar calendar (January through December) then you would miss יהוה's prophetic movement on this earth, as all of his festivals are rehearsals for the bride to meet her Bridegroom.

The prophet Isaiah spells out the mission of the Israelites:

Verder gaand... het allereerste gebod dat aan de natie van Israël wordt gegeven is het gebod betreffende het opstellen van een kalender die op de Nieuwe Maan gebaseerd is:

Shemot 12:2 Deze maand (chodesh - חֹדֶשׁ) zal uw begin (roshe - ראשׁ) van maanden zijn; het zal voor u de eerste maand van het jaar zijn.

Waarom komt eerst dit gebod? Waarom wordt ons te midden van de verlossing van Israël, een gebod betreffen een nieuwe kalender gegeven? Egypte was een land waar de kalender de zon volgde. Door de manier te wijzigen waarop de tijd werd bepaald, was het als de Israëlieten vertellen van niets meer te maken te hebben met de zongod, Ra. Deze nieuwe manier om de kalender volgens de maancycli aan te houden benadrukte een nieuwe manier van leven dat in scherp contrast zou staan met het leven in Egypte. Deze eerste maand van het jaar zou vrijheid van slavernij volgens de wereldlijke wegen symboliseren. Het was de maand van loskoop en elk jaar het zou naar יהוה's uittocht verwijzen.

Rosh Chodesh (ראשׁ חֹדֶשׁ) betekent “nieuwe maan.” Elke Bijbelse maand begint met de wassende nieuwe maansikkel. De wortel van het woord chodesh is “chadash” (חָדַשׁ) wat “herstellen” of “vernieuwen” betekent. Na een nacht of twee van volledige duisternis elke maand, zal de duisternis opeens verlicht worden door het maanlicht. Dit is een tijd voor gelijk-gestemde gelovigen om samen te komen en de “shofar te blazen”:

Psalm 81:3 Blaas de shofar op het tijdstip van de Nieuwe Maan, bij de volle maan, op onze plechtige feestdag.

Het voorkomen van de maan verandert constant. Het gaat voor altijd door zijn fasen: kleiner en kleiner worden, en daarna groter en groter. Wanneer ze volledig verdwenen lijkt te zijn, is er opeens een omkeer en wedergeboorte. De wijzen hebben gelijkenissen tussen de Israëlieten en de maan gevonden. De maan gaat van volledig onzichtbaar tot volledig zichtbaar zijn. De Israëlieten hebben ook periodes gehad wanneer hun sterkte aan allen zichtbaar was en periodes wanneer hun aanwezigheid verduisterd was. Terwijl de Holocaust de periode van een onzichtbare maan vertegenwoordigt, met de oprichting van de Staat Israël werd de maan opnieuw zichtbaar. Periodes van tragedie werden altijd door periodes van glorie gevolgd.

De eerste dag van de eerste maand is het begin van יהוה's maankalender en bepaalt al Zijn feestdagen. Het is interessant om op te merken dat veel van de feestdagen - Pesach (Pascha), Sukkot (Loofhutten), en Purim in het midden van de maand vallen wanneer de maan het helderst is. Als u de zonnekalender (januari tot december) volgt, dan zou u יהוה's profetische beweging op deze aarde missen, aangezien elk van zijn feesten repetities zijn voor de bruid om haar Bruidegom te ontmoeten.

De profeet Jesaiah beschrijft de opdracht van de Israëlieten:

Isaiah 42:5 Thus says El יהוה , Who created the heavens and stretched them out, Who spread forth the earth and that which comes from it, Who gives breath to the people on it, And spirit to those who walk on it: 6 “I, יהוה , have called You in righteousness, And will hold Your hand; I will keep You and give You as a covenant to the people, As a light to the Gentiles, 7 To open blind eyes, To bring out prisoners from the prison, Those who sit in darkness from the prison house.

The Israelites were to be “a light to the Gentiles.” The moon is compared to the children of Israel, and we know that the moon does not shine its own light, but instead reflects the light of the sun. If we are to be a light to the world, what is this light we are reflecting?

Proverbs 6:23 For the commandment is a lamp, And the Torah a light...

1 John 1:5 ... Adonai is light and in Him is no darkness at all.

John 8:12 Then Yeshua spoke to them again, saying, “I am the light of the world. He who follows Me shall not walk in darkness, but have the light of life.”

The light is Yeshua, who is the living Torah, and He brings light to the world. We are to reflect His light in a dark world, just like the moon reflects the sun...and in doing so, we become that light to the Gentiles (Isaiah 42:6):

Matthew 5:14 “You are the light of the world...

So we can see that all these concepts are embodied in the commandment for Roshe Chodesh. It is a special time to stop and reflect about our calling. Commit yourself to shining forth your light! The ongoing importance of the New Moon is seen in these verses in Isaiah:

Isaiah 66:22 “For as the new heavens and the new earth Which I will make shall remain before Me,” says יהוה , “So shall your descendants and your name remain. 23 And it shall come to pass That from one New Moon to another, And from one Sabbath to another, All flesh shall come to worship before Me,” says יהוה .

Of course the greatest and the most awesome message of our parasha is the story of the Passover Lamb. It was the blood of the lamb that stood between the bondage and the salvation of the Israelites. The instructions that יהוה gives them will prepare the Israelites for their journey from slavery to freedom. Only those who actively committed to putting their trust in Him were spared the horrible tenth plague, the slaying of the firstborn. Let’s take a look at the specific directions given to each household who partook of the sacrifice:

Jes. 42:5 Zo zegt El יהוה, Die de hemelen creëerde en ze uitrekte, Die de aarde spreidde en dat wat eruit voort komt, Die aan de mensen daarop adem geeft, en geest aan zij die erop wandelen: 6 Ik, יהוה, heb U in gerechtigheid geroepen en zal Uw hand houden; Ik zal U bewaren en U als verbond aan de mensen geven, als een licht aan de niet-Joden, 7 Om blinde ogen te openen, om gevangenen uit de gevangenis te leiden, zij die in de duisternis van het gevangenhuis zitten.

De Israëlieten moesten een “licht voor de niet-Joden zijn.” De maan wordt vergeleken met de kinderen van Israël, en wij weten dat de maan niet zijn eigen licht schijnt, maar daarentegen het licht van de zon weerkaatst. Als wij een licht voor de wereld moeten zijn, wat is dit licht dat wij reflecteren?

Spr. 6:23 Want het gebod is een lamp, en de Torah een licht...

1 Joh. 1:5 ... Adonai is licht en in Hem is geheel geen duisternis.

Joh. 8:12 Dan sprak Yeshua weer tot hen, zeggend: “Ik ben het licht van de wereld. Hij die Mij volgt zal niet in duisternis wandelen, maar heeft het licht van het leven.”

Het licht is Yeshua, die de levende Torah is, en Hij brengt licht naar de wereld. Wij moeten Zijn licht in een donkere wereld reflecteren, net zoals de maan de zon reflecteert...en zo doende, worden wij dat licht voor de niet-Joden (Jes. 42:6):

Mat. 5:14 U bent het licht van de wereld...

Zo kunnen wij zien dat al deze concepten in het gebod voor Rosh Chodesh zijn opgenomen. Het is een speciale tijd om halt te houden en over onze roeping na te denken. Engageer je om uw licht uit te stralen! Het bezig zijnde belang van de Nieuwe Maan wordt in deze verzen in Jesaiah gezien:

Jes. 66:22 “Want zoals de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde die Ik zal maken vóór Mij zal blijven,” zegt יהוה, “zo zullen uw nakomelingen en uw naam blijven. 23 En het zal gebeuren dat van één Nieuwe Maan tot een andere, en van één Sabbat tot een andere, alle vlees zal komen om vóór Mij te aanbidden,” zegt יהוה.

Natuurlijk is het grootste en ontzagwekkendste boodschap van onze parasha het verhaal van het Pesachlam. Het was het bloed van het lam dat tussen de slavernij en de redding van Israëlieten stond. De instructies die יהוה hen geeft zullen de Israëlieten op hun reis van slavernij naar vrijheid voorbereiden. Enkel degenen die zich actief engageerden om hun vertrouwen in Hem te stellen, werden van de afschuwelijke tiende plaag gespaard, het doden van de eerstgeborenen. Laten we even naar de specifieke aanwijzingen kijken die aan elk huishouden werden gegeven dat aan het offer deelnam:

Shemot 12:3 “Speak to all the congregation of Israel, saying: ‘On the tenth day of this month every man shall take for himself a lamb, according to the house of his father; a lamb for a household. 4 ‘And if the household is too small for the lamb, let him and his neighbor next to his house take it according to the number of the persons; according to each man’s need you shall make your count for the lamb. 5 ‘Your lamb shall be without blemish, a male of the first year. You may take it from the sheep or from the goats. 6 ‘Now you shall keep it until the fourteenth day of the same month. Then the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at twilight. 7 ‘And they shall take some of the blood and put it on the two doorposts and on the lintel of the houses where they eat it. 8 ‘Then they shall eat the flesh on that night; roasted in fire, with unleavened bread and with bitter herbs they shall eat it. 9 ‘Do not eat it raw, nor boiled at all with water, but roasted in fire — its head with its legs and its entrails. 10 ‘You shall let none of it remain until morning, and what remains of it until morning you shall burn with fire. 11 ‘And thus you shall eat it: with a belt on your waist, your sandals on your feet, and your staff in your hand. So you shall eat it in haste. It is יהוה ‘s Passover. 12 ‘For I will pass through the land of Egypt on that night, and will strike all the firstborn in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgment: I am יהוה . 13 ‘Now the blood shall be a sign for you on the houses where you are. And when I see the blood, I will pass over you; and the plague shall not be on you to destroy you when I strike the land of Egypt. 14 ‘So this day shall be to you a memorial; and you shall keep it as a feast to יהוה throughout your generations. You shall keep it as a feast by an everlasting ordinance.

Former Israelite individuals have now gathered together in close-knit and cohesive groups to partake of a specific meal in anticipation of their liberation. They are dressed reflective of their readiness in leaving at a moment’s notice. The Torah itself does not give an explanation for the unusual placement of the lamb’s blood on the doorposts and the lintel of the individual houses. The question also has been asked by the sages...why is it that only the first Passover in Egypt incorporated this ceremony? There are other instructions that relate to the preparation and consumption of the Passover Sacrifice which are understood to be eternal commands of the Torah, to be done whenever the Passover ritual is observed. However, the special instructions concerning the blood of the lamb that first Passover night were given for a one-time event.

The Israelites gathered in these small intimate groups, safe and secure, while the world around them was in chaos and confusion:

Shemot 12:3 “Spreek aan de ganse vergadering van Israëel, zeggend: ‘Op de tiende dag van deze maand zal iedereen voor zich een lam nemen, volgens het huis van zijn vader; een lam voor een huishouden. 4 En als het huishouden voor het lam te klein is, laat hem en zijn buur naast zijn huis het volgens het aantal personen nemen; volgens eenieders behoefte zult u uw berekening voor het lam maken. 5 Aan uw lam zal niets te zien zijn, een mannetje van het eerste jaar. U kunt het uit de schapen of uit de geiten nemen. 6 Nu zult u het tot de veertiende dag van de zelfde maand houden. Dan zal de gehele gemeenschap van de vergadering van Israëel het bij schemering doden. 7 En zij zullen wat van het bloed nemen en dat op twee deurposten en op bovendorpel van de huizen aanbrengen waar zij het eten. 8 Dan zullen zij op die nacht het vlees eten; in vuur geroosterd, met ongedesemd brood en met bittere kruiden zullen zij het eten. 9 Eet het niet rauw, ook helemaal niet in water gekookt, maar in vuur geroosterd — zijn hoofd met zijn benen en zijn ingewanden. 10 U zult ervan niets tot de ochtend overlaten, en wat ervan overblijft tot ochtends zult u met vuur verbranden. 11 En zo zult u het eten: met een riem om uw taille, uw sandalen aan uw voeten, en uw staf in uw hand. Zo zult u het haastig eten. Het is יהוה ‘s Pesach. 12 Want Ik zal op die nacht door het land van Egypte gaan, en alle eerstgeborenen in het land van Egypte slaan, zowel mens als dier; en tegen alle goden van Egypte zal Ik oordeel uitvoeren: Ik ben יהוה. 13 Nu zal het bloed voor u een teken zijn op de huizen waar u bent. En wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan; en de plaag zal niet op u zijn om u te vernietigen wanneer ik het land van Egypte sla. 14 Dus zal deze dag voor u een gedenkteken zijn; en u zult die als een feest aan יהוה doorheen uw generaties houden. U zult het als feest houden door een eeuwige verordening.

De vroegere Israëlitische individuen hebben zich nu verzameld in hechte en samenhangende groepen om aan een specifieke maaltijd deel te nemen in afwachting van hun bevrijding. Zij zijn reflectief gekleed van hun bereidheid tot weggaan bij het bericht van een ogenblik. De Torah zelf geeft geen verklaring voor de ongebruikelijke plaatsing van het bloed van het lam op deurposten en bovendorpel van de afzonderlijke huizen. De vraag is ook door de wijzen gesteld ... waarom dat slechts het eerste Pascha in Egypte deze ceremonie bevatte? Er zijn andere instructies m.b.t. de voorbereiding en de consumptie van het Pascha slachtoffer die als eeuwige geboden van de Torah begrepen worden, te worden nageleefd eender wanneer het Pascha ritueel wordt waargenomen. Nochtans werden de speciale instructies betreffende het bloed van het lam die eerste Pascha nacht voor een eenmalige gebeurtenis gegeven.

De Israëlieten verzamelden zich in deze kleine intieme groepen, veilig en zeker, terwijl de wereld rondom hen in chaos en verwarring was:

Shemot 12:30 So Pharaoh rose in the night, he, all his servants, and all the Egyptians; and there was a great cry in Egypt, for there was not a house where there was not one dead.

In this night of terror, a nation was knitted together, and the next day they emerged as one. As the Hebrews crossed the threshold, consisting of doorposts and lintel stained with blood, it was a defining moment that has been compared to the process of birth. This metaphor also explains why the placement of the lamb's blood was a one-time event. While the Passover meal was to be celebrated as an eternal commemoration of יהוה's saving intervention, a nation could only be BORN once. Once they had crossed the threshold of delivery, they could not reenter the birth canal.

Some eight hundred years after the events of the exile, the prophet Ezekiel addressed the exiled Judeans by the rivers of Babylon using this very theme of birth. He recalls the miserable state of their oppressed ancestors in Egypt and describes in rather coarse terms the messiness of the birth of the Israelites amidst the compassionate involvement of the Almighty:

Ezekiel 16:1 Again the word of יהוה came to me, saying, 2 “Son of man, cause Jerusalem to know her abominations, 3 “and say, ‘Thus says Adonai יהוה to Jerusalem: “Your birth and your nativity are from the land of Canaan; your father was an Amorite and your mother a Hittite. 4 “As for your nativity, on the day you were born your navel cord was not cut, nor were you washed in water to cleanse you; you were not rubbed with salt nor wrapped in swaddling cloths. 5 “No eye pitied you, to do any of these things for you, to have compassion on you; but you were thrown out into the open field, when you yourself were loathed on the day you were born. 6 “ And when I passed by you and saw you struggling in your own blood, I said to you in your blood, ‘Live!’ Yes, I said to you in your blood, ‘Live!’

Ezekiel was sending a sharp rebuke to his fellow Judeans who had forgotten their humble origins and their heavenly Father who had sustained them from the beginning. The prophet alludes to the experience of the exodus as the time in which the nation of Israel was born. They were indeed like a newborn child, dependent on the care and attention of a gracious Father.

Now the conclusion to this is that if leaving servitude and embarking on the path of freedom is akin to being born; then experiencing יהוה's ongoing guidance through the wilderness, standing at Mt. Sinai and hearing His words, journeying to the Promised Land and settling it, are all part of the process leading up to national maturation. These are

Shemot 12:30 Zo stond Farao in de nacht op, hij, al zijn dienaars en alle Egyptenaren; en er was een groot geschrei in Egypte, want er was geen huis waar er niet een dode was.

In deze nacht van verschrikking, werd een natie ineengebreid, en de volgende dag kwamen zij als één te voorschijn. Als de Hebreeërs over de drempel stapten, bestaand uit met bloed bevelte deurposten en bovendorpels, was het een bepalend moment dat werd vergeleken met het geboorteprocés. Deze metafoor verklaart ook waarom het aanbrengen van het bloed van het lam een eenmalige gebeurtenis was. Terwijl de Pesach maaltijd als een eeuwige herdenking van יהוה's reddende tussenkomst moest worden gevierd, kon een natie slechts eenmaal GEBOREN worden. Van zodra zij de drempel van verlossing hadden gekruist, konden zij het geboortekanaal niet weer ingaan.

Zo'n achthonderd jaar na de gebeurtenissen van de ballingschap, richt de profeet Ezekiel zich tot de verbannen Judeeërs bij de rivieren van Babylon dit eigenste thema van geboorte gebruikend. Hij herinnert aan de miserabele staat van hun onderdrukte voorvaderen in Egypte en beschrijft in eerder ruwe termen de viezigheid van de geboorte van de Israëlieten in het midden van de medelevende betrokkenheid van de Almachtige:

Eze. 16:1 Opnieuw kwam het woord van יהוה tot mij, zeggend: 2 “Zoon van de mens, doe Jeruzalem haar gruwelen kennen, 3 en zeg: ‘Zo zegt Adonai יהוה tot Jeruzalem: “Uw geboorte en uw gedragingen zijn uit het land van Kanaän; uw vader was een Amoriet en uw moeder een Hittietische. 4 Zoals voor uw gedragingen, op de dag dat geboren was werd uw navelstreng niet doorgesneden, noch werd u in water gewassen om u te reinigen; u werd niet met zout ingewreven noch in windsels ingepakt. 5 Geen oog had medelijden met u, om iets van deze dingen voor u te doen, om medeleven over u te hebben; maar u werd in het open veld weggegooid, toen van uzelf op de dag dat u geboren was ging walgen. 6 En toen Ik aan u voorbijging en u zag worstelen in uw eigen bloed, zei Ik tot u in uw bloed: “Leef!” Ja, Ik zei tot u in uw bloed: “Leef!”

Ezekiel zond een scherpe berisping naar zijn mede Judeeërs die hun bescheiden oorsprong en hun hemelse Vader hadden vergeten die hen van bij het begin had ondersteund. De profeet zinspeelt op de ervaring van de uittocht als tijd waarin de natie van Israël geboren was. Zij waren inderdaad als een pasgeboren kind, afhankelijk van de zorg en aandacht van een minzame Vader.

Nu is de conclusie hiervan dat als het verlaten van slavernij en het inschepen op de weg van vrijheid verwant is aan geboren worden; dan is het ervaren van יהוה's aan de gang zijnde begeleiding door de wildernis, het bij de berg Sinai staan en Zijn woorden horen, naar het Beloofde Land reizen en het bewonen, allemaal onderdeel van het proces dat tot nationale

the experiences that separate the newborn infant from the mature and responsible adult... choices and consequences that mark the often tortuous route from self absorption to selfless spiritual enlightenment. And the maturity process of individuals will mirror what happens with the nation as it moves toward freedom.

Okay....now, I believe we are ready to take a look at Yeshua's words to Nicodemus. Nicodemus was a Pharisee and a teacher of the Torah. The exodus and the words of Ezekiel were familiar words to him. These birth connections should not have escaped him, and as Yeshua turned Nicodemus' question into a midrash he should have connected the thoughts:

John 3:1 There was a man of the Pharisees named Nicodemus, a ruler of the Jews. 2 This man came to Yeshua by night and said to Him, "Rabbi, we know that You are a teacher come from Adonai; for no one can do these signs that You do unless Adonai is with him." 3 Yeshua answered and said to him, "Most assuredly, I say to you, unless one is born again, he cannot see the kingdom of Yah." 4 Nicodemus said to Him, "How can a man be born when he is old? Can he enter a second time into his mother's womb and be born?" 5 Yeshua answered, "Most assuredly, I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of Adonai. 6 "That which is born of the flesh is flesh, and that which is born of the Spirit is spirit. 7 "Do not marvel that I said to you, 'You must be born again.' 8 "The wind blows where it wishes, and you hear the sound of it, but cannot tell where it comes from and where it goes. So is everyone who is born of the Spirit." 9 Nicodemus answered and said to Him, "How can these things be?" 10 Yeshua answered and said to him, "Are you the teacher of Israel, and do not know these things?"

The concept of being "born again" parallels the redemption of the children of Israel from the bondage of slavery. In all cases, it is the Lamb's blood that is required for all to pass from bondage to freedom, from death to life. The price paid for their redemption as a newborn nation was the ongoing sacrifice of Passover lambs. It is no different for us. The blood of the Messiah, the Passover Lamb has been shed for all that we also might be grafted in to this nation. Our eternal life begins at this point of "crossing over." Yet, we do not stand still in our faith. We must move from revelation to revelation, from glory to glory, in the Spirit of Yeshua. Our individual, spiritual reconciliation must eventually lead up to the reconciliation of the nation of Israel. That is our future.

There is just one more thought I'd like to cover. The word "sign" (ote - אֵימָנוּת), is found in two verses in chapter 13:

rijping leidt. Dit zijn de ervaringen die de pasgeboren zuigeling van de rijpe en verantwoordelijke volwassene onderscheiden ... keuzen en gevolgen die de vaak de pijnigende route van in zichzelf opgaan tot onbaatzuchtige geestelijke verlichting merken. En het rijpingsproces van individuen zal weerspiegelen wat met de natie gebeurt als zij op weg naar vrijheid is.

O.k....nu geloof ik dat wij klaar zijn om een blik te werpen op Yeshua's woorden tot Nicodemus. Nicodemus was een Farizeeër en een Torahleraar. De uittocht en de woorden van Ezekiel waren voor hem vertrouwde woorden. Deze geboorteverbanden zouden hem niet ontgaan zijn, en als Yeshua Nicodemus' vraag in een midrash veranderd, zou hij de gedachten moeten verbonden hebben:

Joh. 3:1 7 Er was een mens uit de Farizeeën Nicodemus genoemd, een leider van de Joden. 2 Deze mens kwam 's nachts naar Yeshua en zei tot Hem: "Rabbi, wij weten dat U een leraar bent, uit Adonai gekomen; want niemand kan deze tekens doen die U doet tenzij Adonai met hem is. 3 Yeshua antwoordde en zei tot hem: "Ten stelligste zeg Ik tot u, tenzij men opnieuw geboren wordt, kan hij het koninkrijk van Yah niet zien." 4 Nicodemus zei tot Hem: "Hoe kan een mens geboren worden wanneer hij oud is? Kan hij een tweede keer in de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?" 5 Yeshua antwoordde: "Ten stelligste zeg Ik tot u, tenzij men van water en de Geest geboren is, kan hij het koninkrijk van Adonai niet ingaan. 6 Dat wat van het vlees geboren is, is vlees, en dat wat van de Geest geboren is, is geest. 7 Verwonder u niet dat Ik tot u zei, 'U moet opnieuw geboren worden.' 8 De wind blaast waar ie wil, en u hoort het geluid ervan, maar kunt niet vertellen waar hij vandaan komt en waar hij heengaat. Zo is iedereen die van de Geest geboren is." 9 Nicodemus antwoordde en zei tot hem: "Hoe kunnen deze dingen zijn?" 10 Yeshua antwoordde en zei tot hem: "Bent u de leraar van Israël, en kent deze dingen niet?"

Het concept van "wedergeboren" zijn, gaat samen met de verlossing van de kinderen van Israël uit de onderworpenheid van de slavernij. In alle gevallen is het bloed van het Lam voor allen vereist om van onderworpenheid tot vrijheid, van dood tot leven over te gaan. De prijs voor hun verlossing als een pasgeboren natie betaald was het aan de gang zijnde offer van Pascha lammeren. Het is niet anders voor ons. Het bloed van de Messiah, het Pascha Lam werd voor allen vergoten opdat wij allen ook op deze natie zouden kunnen worden geënt. Ons eeuwig leven begint op dit punt van "oversteken." Maar toch staan wij niet stil in ons geloof. Wij moeten in de Geest van Yeshua voortgaan van openbaring naar openbaring, van glorie naar glorie. Onze individuele, geestelijke verzoening moet uiteindelijk tot de verzoening van de natie van Israël leiden. Dat is onze toekomst.

Er is nog één gedachte die ik zou willen behandelen. Het woord "teken" (ote - אֵימָנוּת), wordt in twee verzen in hfdst. 13 gevonden:

Shemot 13:9 “It (Passover) shall be as a sign (ote - אֹת) to you on your hand and as a memorial between your eyes, that יהוה 's Torah may be in your mouth; for with a strong hand יהוה has brought you out of Egypt.”

Shemot 13:16 “It (Passover) shall be as a sign (ote - אֹת) on your hand and as frontlets between your eyes, for by strength of hand יהוה brought us out of Egypt.”

Next, compare the similarities in these verses from Devarim (Deuteronomy). Whatever is placed on the hands and between the eyes, is also placed on the doorposts:

Devarim 6:8 “You shall bind them (commandments) as a sign (ote - אֹת) on your hand, and they shall be as frontlets between your eyes. 9 “You shall write them on the doorposts (mezuzah - מְזוּזָה) of your house and on your gates.”

Devarim 11:18 “Therefore you shall lay up these words of mine in your heart and in your soul, and bind them as a sign (ote - אֹת) on your hand, and they shall be as frontlets between your eyes.”

Devarim 11:20 “And you shall write them (commandments) on the doorposts (mezuzah - מְזוּזָה) of your house and on your gates,

In both Shemot and Devarim we find references to something being placed as signs (ote - אֹת) on the hands and between the eyes. Shemot references Passover, but Devarim says it is the commandments which are placed there. The connection is found in Devarim 6:9 where it refers to the doorposts (mezuzah - מְזוּזָה). The doorpost is where the mezuzah is hung that contains the commandments of יהוה, but of course it was also the location where the blood of the Passover Lamb, a reminder of the born-again experience, framed the doorway.

Doors are pretty important in Scripture. A little later in Shemot, we see that this is the place where the servant makes a permanent commitment to his master:

Shemot 21:5 “But if the servant plainly says, ‘I love my master, my wife, and my children; I will not go out free,’ 6 “then his master shall bring him to the judges. He shall also bring him to the door, or to the doorpost (mezuzah - מְזוּזָה), and his master shall pierce his ear with an awl; and he shall serve him forever.”

Yeshua specifically refers to Himself as the “door”:

John 10:7 Then Yeshua said to them again, “Most assuredly, I say to you, I am the door of the sheep.”

It is the door to our hearts where He attempts to reach us:

Shemot 13:9 Het (Pascha) zal als een teken (ote - אֹת) voor u zijn op uw hand en als een gedenkteken tussen uw ogen, opdat יהוה 's Torah in uw mond kan zijn; want met een sterke hand heeft יהוה u uit Egypte gebracht.

Shemot 13:16 Het (Pascha) zal zijn als een teken (ote - אֹת) op uw hand en als hoofdbanden tussen uw ogen, want door sterkte van hand bracht יהוה ons uit Egypte.

Vergelijk vervolgens de overeenkomsten in deze verzen uit Devarim (Deuteronomium). Al wat op de handen en tussen de ogen wordt geplaatst, wordt ook op deurposten aangebracht:

Devarim 6:8 U zult hen (geboden) als teken (ote - אֹת) op uw hand binden, en zij zullen als hoofdbanden tussen uw ogen zijn. 9 U zult hen schrijven op de deurposten (mezuzah - מְזוּזָה) van uw huis en aan uw poorten.

Devarim 11:18 Daarom zult u deze woorden van mij in uw hart en in uw ziel leggen, en hen als een teken (ote - אֹת) op uw hand binden, en zij zullen als hoofdbanden tussen uw ogen zijn.

Devarim 11:20 En u zult hen (geboden) op de deurposten (mezuzah - מְזוּזָה) van uw huis en aan uw poorten schrijven.

In zowel Shemot als Devarim vinden wij verwijzingen naar iets dat als tekens (ote - אֹת) wordt geplaatst op de handen en tussen de ogen. Shemot verwijst naar Pascha, maar Devarim zegt dat het de geboden zijn die daar worden geplaatst. Het verband wordt in Devarim 6:9 gevonden waar het naar de deurposten (mezuzah - מְזוּזָה) verwijst. De deurpost is waar de mezuzah wordt gehangen die de geboden van יהוה bevat, maar dat was natuurlijk ook de plaats waar het bloed van het Pascha Lam, een herinnering aan de opnieuw geboren ervaring, de deuropening omkaderde.

Deuren zijn in de Schrift vrij belangrijk. Een beetje verder in Shemot, zien wij dat dit de plaats is waar de dienaar een permanente verbintenis met zijn meester aangaat:

Shemot 21:5 Maar als de dienaar ronduit zegt: ‘Ik hou van mijn meester, mijn vrouw, en mijn kinderen; Ik wil niet vrij uitgaan,’ 6 dan zal zijn meester hem naar de rechters brengen. Hij zal hem ook naar de deur, of naar de deurpost (mezuzah - מְזוּזָה) brengen en zijn meester zal zijn oor met een els doorprieken; en hij zal hem voor altijd dienen.

Yeshua verwijst specifiek naar Hemzelf als de “deur”:

Joh. 10:7 Toen zei Yeshua weer tot hen: “Ten stelligste zeg Ik tot u, Ik ben de deur van de schapen.”

Het is de deur naar onze harten waarlangs Hij ons probeert te bereiken:

Revelation 3:20 *“Behold, I stand at the door and knock. If anyone hears My voice and opens the door, I will come in to him and dine with him, and he with Me.”*

Now remember the connections between the “sign” of the Passover, and the mezuzah. Revelation 9:4 refers to those who do not have the seal of the Almighty on their foreheads:

Revelation 9:4 *They were commanded not to harm the grass of the earth, or any green thing, or any tree, but only those men who do not have the seal of Adonai on their foreheads.*

We can also connect these people with the firstborn (interchangeable with firstfruits) of Shemot:

Revelation 14:4 *These are the ones who were not defiled with women, for they are virgins. These are the ones who follow the Lamb wherever He goes. These were redeemed from among men, being firstfruits to Adonai and to the Lamb.*

All this is in contrast to the “mark of the Beast.”

Revelation 13:16 *He causes all, both small and great, rich and poor, free and slave, to receive a mark on their right hand or on their foreheads,*

Revelation 14:9 *Then a third angel followed them, saying with a loud voice, “If anyone worships the beast and his image, and receives his mark on his forehead or on his hand,*

Revelation 20:4 *And I saw thrones, and they sat on them, and judgment was committed to them. Then I saw the souls of those who had been beheaded for their witness to Yeshua and for the word of Adonai, who had not worshiped the beast or his image, and had not received his mark on their foreheads or on their hands. And they lived and reigned with Messiah for a thousand years.*

The keeping of Passover becomes a memorial between our eyes, and a seal upon our foreheads. The keeping of the commandments is also a sign that we are His covenant people. Like the exodus and the travels through the wilderness, it is the journey that defines us. When we take a trip, we usually read a map. Torah is that map. We must use it to discover our route. And when the night comes, we’ll be amazed to see that the map radiates the light that we need to continue on.

Psalm 119:105 *Your word is a lamp to my feet
And a light to my path.*

Shabbat Shalom!
Ardelle

Opb. 3:20 *Zie, Ik sta bij de deur en de kloep. Als iemand Mijne stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnengaan en met hem dineren, en hij met Mij.*

Denk nu terug aan de verbanden tussen het “teken” van het Pascha, en de mezuzah. Opb. 9:4 verwijst naar hen die op hun voorhoofden niet het zegel van de Almachtige hebben:

Opb. 9:4 *Zij werden bevolen om het gras van de aarde niet te beschadigen, of enig groen ding, of om het even welke boom, maar slechts die mensen die niet het zegel van Adonai op hun voorhoofden hebben.*

Wij kunnen deze mensen ook verbinden met de eerstgeborene (verwisselbaar met eerste vruchten) van Shemot:

Opb. 14:4 *Dit zijn degenen die niet verontreinigd met vrouwen waren, want zij zijn maagden. Dit zijn degenen die het Lam volgen waar Hij gaat. Deze werden teruggekocht van onder mensen, zijnde eerste vruchten voor Adonai en voor het Lam.*

Dit alles staat in contrast tot het “teken van het Beest.”

Opb. 13:16 *Hij maakte dat allen, zowel klein als groot, rijk en arm, vrije en slaaf, een teken ontvangen op hun rechter hand of op hun voorhoofden,*

Opb. 14:9 *Dan volgde een derde engel hen, zeggend met een luide stem: “Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt en zijn teken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt,*

Opb. 20:4 *En ik zag tronen, en zij zaten daarop, en het oordeel was aan hen toevertrouwd. Dan zag ik de zielen van hen die voor hun getuigenis van Yeshua waren onthoofd en voor het woord van Adonai, die het beest of zijn beeld niet hadden aanbeden, en zijn teken op hun voorhoofden of op hun handen niet hadden ontvangen. En zij leefden en regeerden met Messiah duizend jaar.*

Het houden van Pesach wordt een gedenkteken tussen onze ogen, en een zegel op onze voorhoofden. Het houden van de geboden is ook een teken dat wij Zijn verbondsvolk zijn. Zoals de uittocht en de reizen door de wildernis, is het de reis die ons definieert. Wanneer wij op reis gaan, lezen wij gewoonlijk een kaart. Torah is die kaart. Wij moeten ze gebruiken om onze route te ontdekken. En wanneer de nacht komt, zullen wij verbaasd zijn te zien dat de kaart het licht uitstraalt dat wij nodig hebben om door te gaan.

Psalm 119:105 *Uw woord is een lamp voor mijn
voeten en een licht op mijn pad.*

Shabbat Shalom!
Ardelle